

lovsforslag er nu igjen anden Gang vedtaget af Rigsdagen og endelig, som af det ærede Thing erfaret, billiget af Hs. Majestæt Kongen. Det Anførte forekommer mig at gjøre det uomtvisteligt nødvendigt, for det Første at Kongeriget's Finantslov maatte vige for den Afgjørelse, der havde fundet Sted for Hertugdømmernes Vedkommende, for det Andet, at den Epoche, det Tidspunct, fra hvilket der kan være Tale om at fastsætte særlige Budgetter for Landsdelene, ikke kan være nogen anden end den 1ste April 1853, og endelig, for at forklare den sidste Bestemmelse, der staaer tilbage som vilkaarlig i Loven, at Kassebeholdningen, der var tilstede den nævnte Dag, den 1ste April 1853, maatte fordeles paa den givne Maade. Vel havde det været muligt for Regjeringen i sin Tid at have inddraget Kassebeholdningerne i Holsteen og Kassebeholdningerne i Slesvig, saa at den samlede Kassebeholdning, ligesom den i Virkeligheden maatte anses for at være en Fællesbeholdning for hele Monarchiet, ogsaa blev opført som fælles. Dette er imidlertid ikke skeet, og at det ikke er skeet, maa jeg indrømme kan betragtes som en vilkaarlig Afvigelse; men jeg finder maaffee endnu i denne Aften Leilighed til ved en anden Sag at gjøre opmærksom paa, hvor ligegyldigt det er og for sig er, om Sagen saaledes ordnedes. Det er ganske vilkaarligt, siger jeg, at man lod Beløbene indflyde i Budgetterne for Slesvig og Holsteen som tilhørende specielt disse Landsdele; thi det maatte forudsættes, at engang i Tiden maatte dette som var et givet historisk Factum, der ikke kunde forsvinde, komme til sin Ret og Gyldighed, naar der var Tale om at behandle de øvrige Dele af Kassebeholdningen. Den Kassebeholdning, der paa den Tid laa i Kongeriget's Kasser, kan derfor ingenlunde kaldes Kongeriget's Kassebeholdning, eftersom den ideimindste tildeels var opsamlet ved det hele Monarchiet's Indtægter igennem en lang Aarrække. — Den Fordeling, der nu finder Sted i § 1, er den eneste, som der overhovedet forekommer mig at kunne være Tale om at igennemføre hvad dette Punkt angaaer; thi, naar der var tilgodeffrevet Holsteen 742,637 Rd., — og jeg nævner med Billie Holsteen først, eftersom

Holsteen havde faaet det forholdsvis største Beløb, — og, naar det tillige var fastsat, at de tre Hovedbestanddele af Monarchiet, — naar man regner Lauenborg fra, der, som det ofte er omtalt her, staaer i et ganske særegent Forhold — skulde deeltage efter bestemte Procentsatser, resp. 23 for Holsteen, 17 for Slesvig og 60 pCt. for Kongeriget, maatte der af dette Factum, at Holsteen nemlig havde faaet tilgodeffrevet 742,637 Rd., ved en Fordeling af de tilstedevarende Beløb tilgodeffrives Slesvig et Beløb efter Forholdet 17: 23 og Kongeriget et lignende efter Forholdet 60: 23. Det er det, som er skeet ved foruden den Sum, som var tilstede i de slesviske Kasser, at tilgodeffrive Slesvig 92,301 Rd., hvorved fremkommer det efter Forholdet nødvendige Beløb, samt ved at overføre til Kongeriget det til 60 pCt. svarende Beløb af 1,937,000 Rd. Den Indvending, som her vil kunne gjøres, og som ogsaa den ærede Landstingsmand i sin Argumentation stræbte at fremhæve, er, at der ved var ingen Afregning skeet med Hertugdømmerne, at det ikke var en fuldstændig Opgjørelse med Hensyn til det tiåbnesvangre Dvoquennium 1848, 1849, 1850, 1851 og 1852; men dette har heller aldrig været tilstillet ved Lovforslaget. Jeg maa fra mit Standpunkt efter den Kundskab, jeg har erhvervet mig til Forholdene og efter Alt hvad der foreligger, betvivle, at en saadan Opgjørelse nogenstunde vil kunne finde Sted, men i ethvert Tilfælde, er det ikke tilstillet ved denne Leilighed at tilvejebringe dem. — Om det engang skal kunne lykkes at finde en Fordeling, hvorved man kunde komme til at opgjøre dette Regnskab, som jeg tilstaaer, at jeg ikke nu indseer Muligheden af at opgjøre, skal jeg ikke udtale mig om, da det for Øieblikket kan være ganske ligegyldigt, eftersom det, hvorom der her er Tale, ialfald maa være en Sag, der maa ordnes for sig selv, om man tænkte sig en saadan Opgjørelse nær forestaaende og let at udføre, maatte dog alligevel den her foreslaaede Opgjørelse gaae forud, thi enhver Opgjørelse maa begynde dermed, at det Fællesskab, der har bestaaet i en lang Aarrække mellem alle Landsdelene, erkendes at være hævet; og fra den Dag dette hæves, maa særegent Regnskab indføres, og det bliver da tillige en